

Kitap Kids

Uzaylı Ziyaretçi

„Çocuklar geleceğimizdir“

Helmut Hubert

Impressum

Kita Kids – außerirdischer Besuch

Alle Rechte vorbehalten, insbesondere das Recht der mechanischen, elektronischen oder fotografischen Vervielfältigung, der Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen, des Nachdrucks in Zeitschriften oder Zeitungen, des öffentlichen Vortrags, der Verfilmung oder Dramatisierung, der Übertragung durch Rundfunk, Fernsehen oder Video, auch einzelner Text- und Bildteile.

Bibliografische Information der Deutschen Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet unter <https://dnb.dnb.de> abrufbar.

© Verlag Daniel Funk
Söllnitz 47 | 07554 Gera
1. Auflage Dezember 2022

ISBN: 978-3-9498313-3-1

Druck und Herstellung:

WIRmachenDRUCK GmbH
Mühlbachstr. 7 | 71522 Backnang

Herausgeber:

Alter Sensus
www.alter-sensus.de
info@alter-sensus.de

Illustrationen:

Kerstin S. Dominik-Dworczak

Komposition:

Felix Lenniger

Sprecherin:

Petra Dierks

Gefördert durch:

Autoren:

Felix Lenniger,
Tobias Schüppen,
Klaus Bröcher

Artwork & Satz:

Tobias Schüppen,
Torben Fischer

Chor Titelsong:

Musical Kids Duisburg - Rheinhausen

Stimmen im Hörspiel:

Danke an alle Kinder, die dem Hörspiel eine Stimme gegeben haben

Übersetzung:

Yunus Güngör

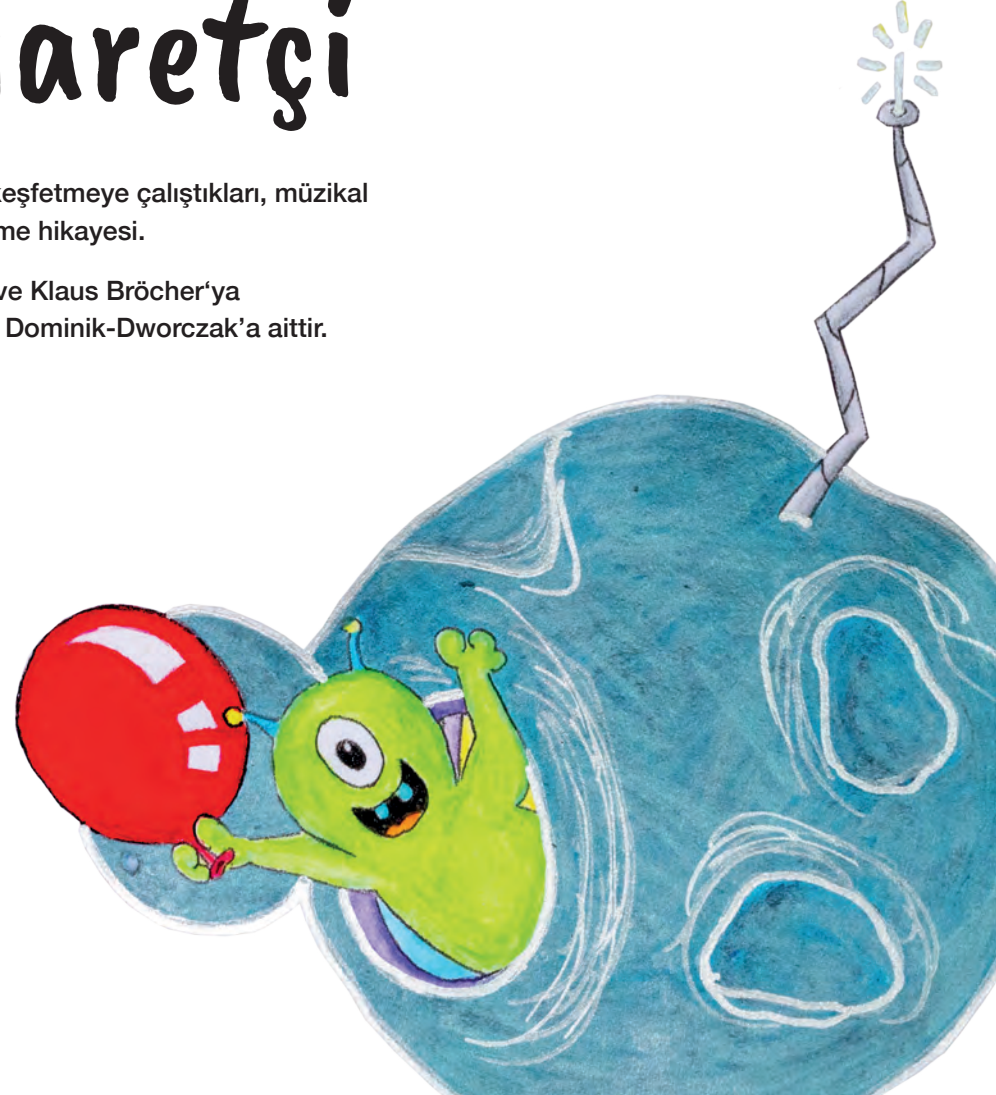

KİTA KIDS

Uzaylı Ziyaretçi

Çocukların jest ve mimikler yardımıyla duygularını keşfetmeye çalıştıkları, müzikal ve macera dolu bir cesaretlendirme hikayesi.

Yazımı Felix Lenniger, Tobias Schüppen ve Klaus Bröcher'ya
müzikleri Felix Lenniger'a ve çizimleri Kerstin S. Dominik-Dworczak'a aittir.

„Günaydın çocuklar“ diyor öğretmen.

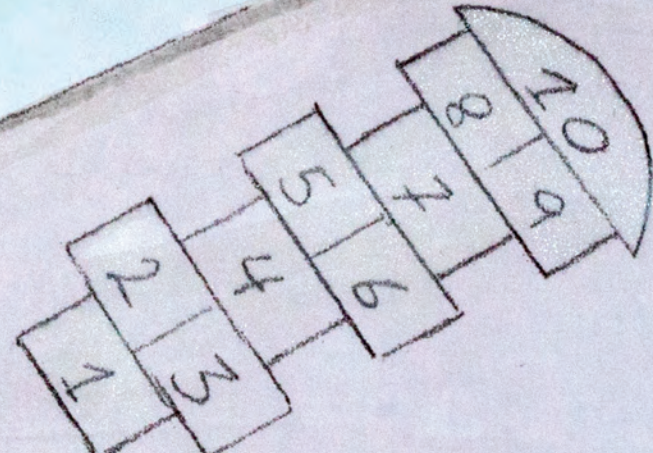
„Günaydın Bettina,“ diye seslenir tüm çocuklar.

“Bugün sabah çemberimizi kısaltacağız.

Güneş ışıldıyor ve kum havuzu ve oyun aletleri de sizleri bekliyorlar. Öyleyse hemen dışarıya! Güzel yaz havasının tadını çıkarın.”

„Eveeeet, haydi dışarı çıkalım“ , diyerek çok sevinirler.

Hava güzel ve çocuklar her günkü gibi oynuyorlar...

Tiss Gümm Paaat

„Vayyy, bunu gördünüz mü?“

„Hayır, ama ben bir şey duydum!“

„Ben gördüm ve duydum, benimle gel! O tarafta!“

Çocuklar kum havuzuna koşarlar ve küçük renkli metalden bir top görürler.

„Bu da ne?“

„Bilmem.“

„Güzel görünüyor, ama aynı zamanda da biraz çökük.“

„Dokunma, belki sıcaktır. Duman çıkıyor!“

Aniden, aslında bir UFO olan küçük, yuvarlak küre açılır ve utangaç küçük bir yaratık belirir. Kapsülden çocuklara dikkatle bakar.

„Strufen-bufen-bafen-bägen?“

„Ne dedin?“

„Stufu-tabe-duka-mini!“

„Sanırım bizi anlamıyor!“

„Bu kesinlikle İngilizce.“

„Belki de Bettina onun dilini biliyordur, ne de olsa İngilizce konuşabiliyor.“

„Evet, iyi fikir!“

Öğretmenin kafası karışmış görünüyor.

„Bu dili hiç duymadım ama İngilizce konuşup konuşamadığını görebiliriz. Şimdi onu selamlayacağım ve nereli olduğunu soracağım. Hello! Where are you from?“

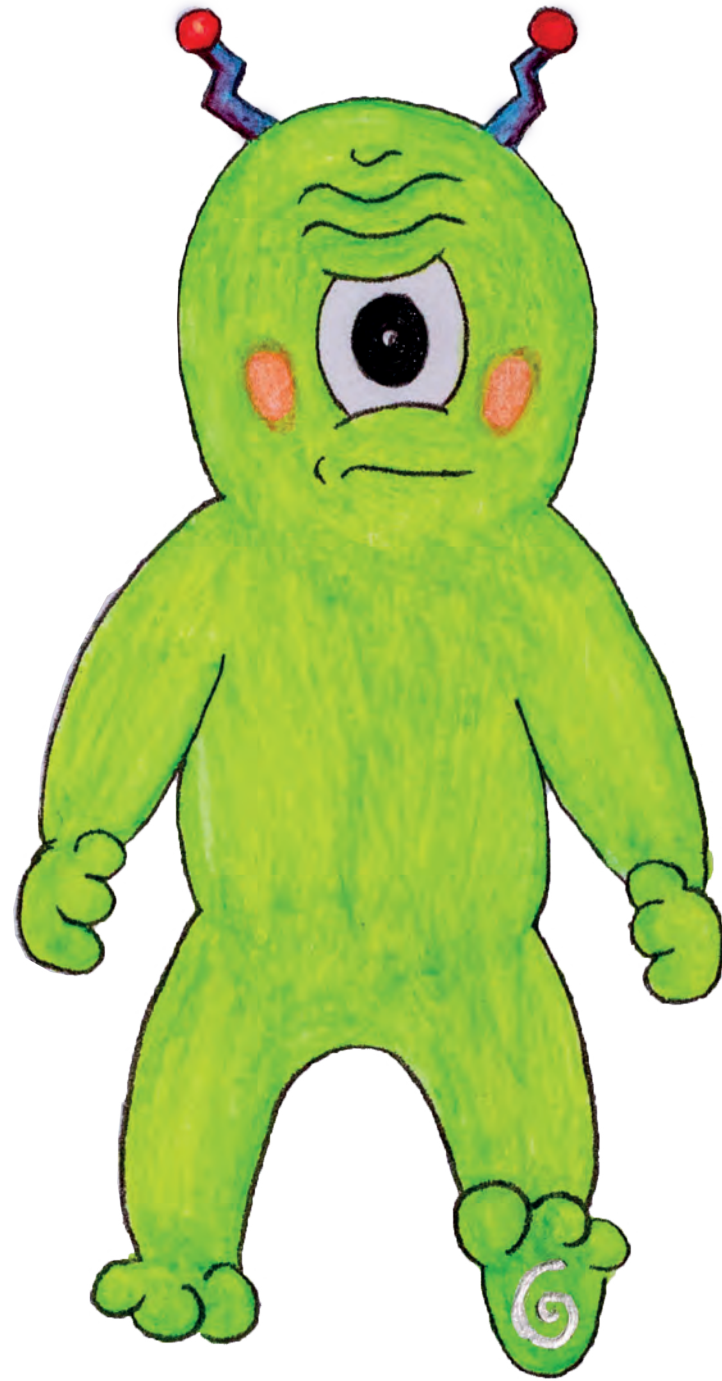
Uzaylı, öğretmene soran gözlerle bakar ve cevap verir:

„Star-bin-lika-tir-boa-toas!“

„Korkarım İngilizce anlamıyor.“

„Uzaylıların daha büyük olduğunu sanıyordum.“

„Şimdi artık korkmuyorum. O sadece benim hamsterim kadar büyük.“

„Peki şimdi ne yapacağız?“

„Ona yardım etmeliyiz!“

„Kesinlikle. Ama nasıl olduğunu bilmiyorum.“

„Uzaylı mimimim buraya gel mimimim buraya gel.“

„Sanırım bu, uzaylının hoşuna gitmiyor.“

„Kesinlikle yaklaşmıyor.“

„Alnına bak. Hepsi buruşuk kırışık.“

„Abim sinirlendiğinde böyle görünüyor. Sonra da uzaylı gibi başını öne uzatıyor.“

„Bir fikrim var. Cebimdeki şeffaf folyoyu hışırdatayım. O zaman köpeğim her zaman doğruca bana gelir.“

„Evet bunu dene!“

„Hala kızgın görünüyor.“

„Bunun ne olduğunu gerçekten merak ediyorum. Hiç böyle bir şey görmedim.“

„Cebimde kırmızı bir balon var. Belki balonu istiyordur? Ben balonları çok severim!”

„Ben de balonları severim.“

„Bak, balonu salladığımda hiçbir şey olmuyor.“

„Şişir şunu!“

Uzaylı gülme sesleri çıkarır ve mutlu bir şekilde mırıldanır.

„Eveeeet!“

„İşe yarıyor!“

„Kulağa gülme gibi geliyor! Bence mutlu.“

„Güldüğünde dişlerini görebiliyorum. Hepsi mavi.“

Uzaylı iri iri açılmış gözlerle yavaşça balona doğru yürür ve sol ayağını ayak başparmağıyla balona dokunmak için dikkatlice uzatır.

„Yanına geldiğinden değil ama en iyisi balonu bırak. ”

Bütün çocuklar gülüyor ve uzaylı neşe içinde daireler çiziyor, ayaklarını yere vuruyor ve ellerini çırpıyor. Balon havası boşalıp yere indiğinde, uzaylı onu küçük gümüş renkli sırt çantasına koyar ve UFO'nun içinde kaybolur.

„Bu oldukça heyecan vericiydi! Kesinlikle balonun harika olduğunu düşünüyor. İçeri girelim ve oradan ne olacağını görelim. Sonra nasıl ilerleyeceğimizi düşünmek için zaman ayırabiliriz.”

Elbette uzaylı dışında herkes grup odasına geri dönüyor.

„Uzaylıya verecek birkaç şey daha bulalım!“

„Eveeet!!“

„Neden uzaylıya bir şeyler vermek istiyorsunuz?“

„Çünkü paylaşmak eğlenceli ve onu mutlu etmek istiyoruz.“

„Burada başka balonumuz var mı?“

„Bence de. Bir bakayım.“

„Bence uzaylı da güzel ve ışıltılı şeyleri seviyor.“

„Evet, belki ona değerli taşlar veya elmaslar verebiliriz.“

„Bettina, burada elmasımız var mı?“

„Hayır. Elmaslar çok pahalı! Ama birkaç balon daha buldum.“

„Öyleyse parıldayan bir şeye de ihtiyacımız var.“

„Alüminyum folyoya ne dersiniz? Hafifçe buruştuğunda ışıkta her zaman oldukça güzel parlar.“

„İyi bir fikir! Elmaslar kadar değerli de değil ve hepsinden önemlisi, dolapta hala biraz var.“

„Eveeet!“

Çocuklar hangi eşyaların uzaylıyı özellikle mutlu edebileceğini neşeli bir şekilde tartışmaya devam ederken, öğretmen folyoyu dolaptan alır.

„Şey, bakın! Bildiğiniz gibi bazılarınız birazdan alınacak. Böylesine heyecan verici şeyler olduğunda zamanın ne kadar hızlı geçtiği gerçekten inanılmaz. Dilerseniz yarın küçük misafirimizi ne mutlu edebilir diye düşünebilirsiniz. Evden eşya getirin. Ben de bir şeyler düşüneceğim.“

„Ah evet, harika! Ne getireceğimi zaten biliyorum.“

„Ben de!“ - „Ben de!“

Ertesi sabah, küçük uzay gemisinin sağ salim yerinde olduğu için herkes şimdiden çok heyecanlı ve rahatlamış durumda. Selamlaşma çemberinde tüm çocuklar yanlarında getirdikleri hediyeleri takdim eder ve bunların nasıl teslim edileceğini tartışırlar.

„Küçük uzaylıyı gerçekten tekrar görmek istiyorum! Bu çok heyecan vericiydi.”

„Hediyelerimizi nasıl bulduğunu görmek beni gerçekten heyecanlandırıyor.“

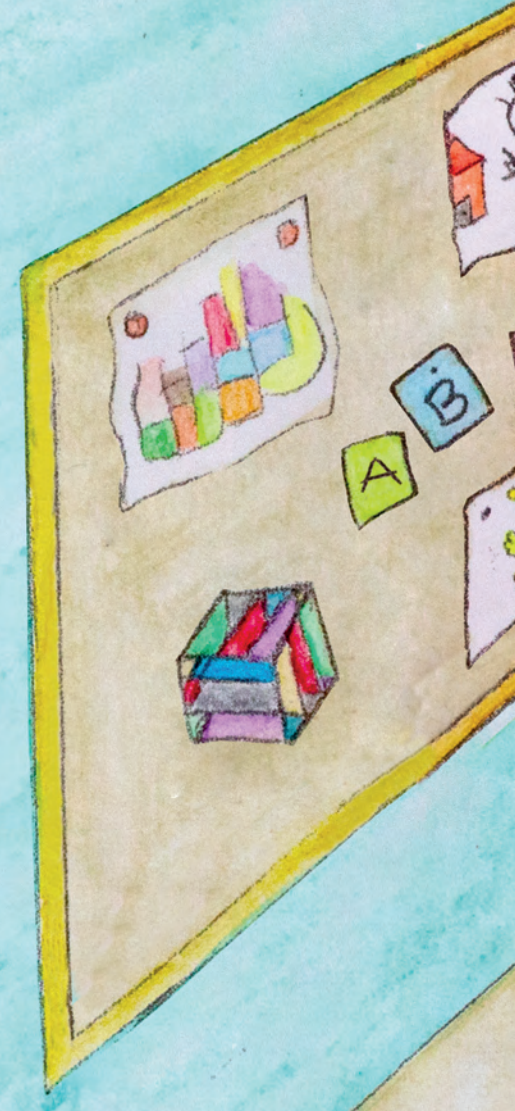
„O zaman onu fazla bekletmeyelim, ne dersiniz?“

„Eveet“

„Eveet“

„Eveet“

„Ama teker teker, onun üzerine birden gitmeyin.“

Herkes tekrar uzay gemisinin etrafında büyük bir daire içinde olduğuna göre, artık başlayabilir. Tüm çocuklar çok dikkatlidir ve öğretmenin tavsiyelerine uyarlar. Ancak çocuklar çok heyecanlı oldukları için bu biraz zor.

„Peki, başlayabilirsin. Uzaylıyı dışarı çekmek için nasıl bir fikrin var?

“Yine bir balon şişirirdim. Dün çok komikti.”

„O zaman minik konuğumuz kesinlikle güne mutlu bir başlangıç yapacaktır. Bu güzel bir fikir. Evden balon getiren tüm çocuklar artık balonu şişirebilir.

„1 - 2 - 3 - Haydi!“

Uzay gemisi hareket eder ve sallanmaya başlar. Aniden küçük kapı açılır ve uzaylı kocaman bir sırtıyla etrafına bakar ve tekrar yüksek sesle gülmeye başlar.

Balonların gittikçe büyüdüğünü fark edince UFO'dan çıkmaya cesaret eder ve yavaşça ilk çocuğa yaklaşır. Ayak başparmağıyla tekrar balona dokunmaya çalışır.

Bu başarılı olmadan hemen önce, çocuk balonu bırakır ve balon önceki günkü gibi havaya uçar. Uzaylı o kadar mutlu ki, onları uçurmak için diğer tüm balonlara dokunmak istiyor. Çemberin etrafında şimşek hızıyla ayak başparmağı üzerinde zıplar ve tüm balonlar kısa, gürültülü uçuşlarına başlar.

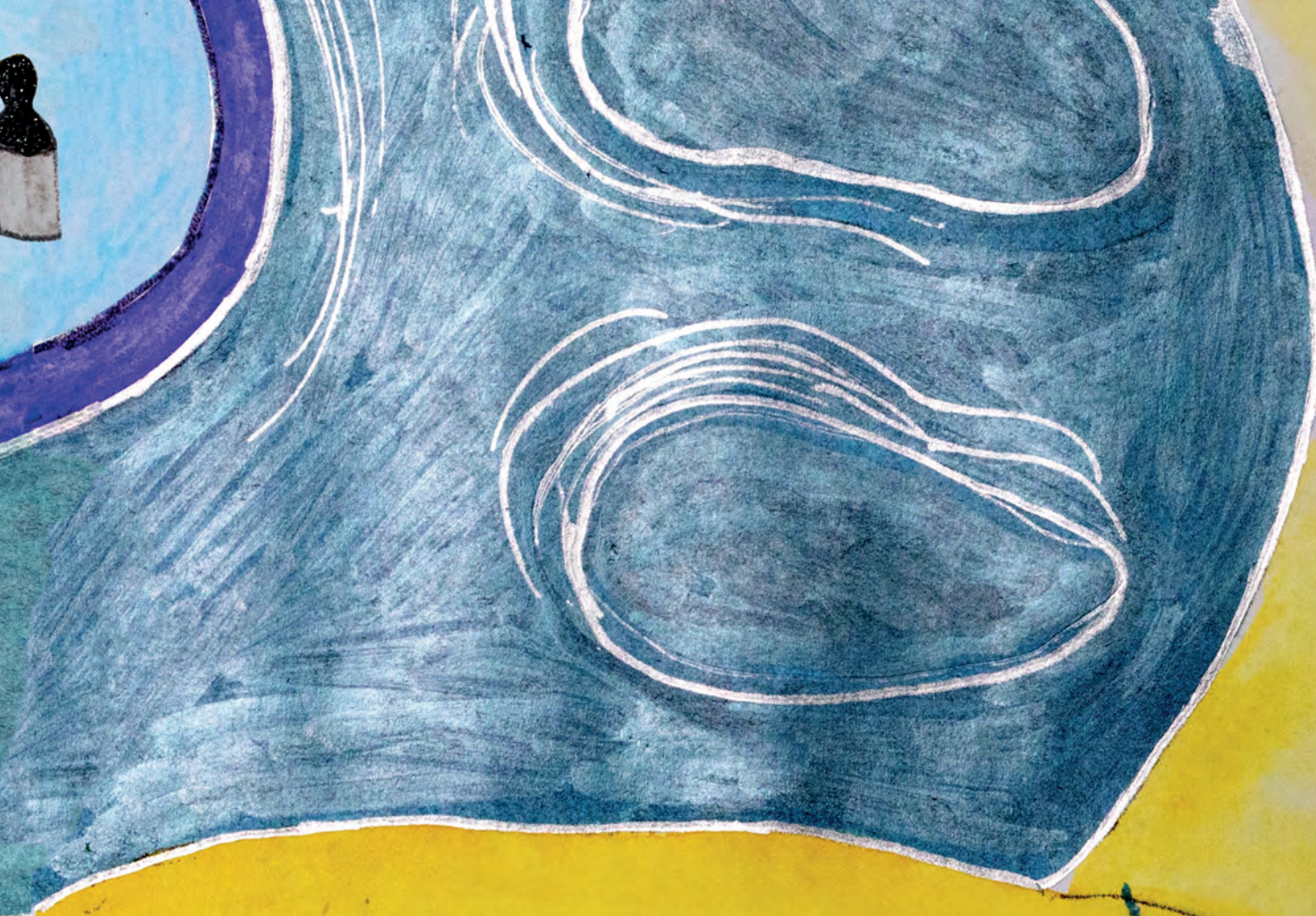
Uzaylı gülmekten yerlere yatıyor ve sağa sola yuvarlanıyor.

Uzaylı yerin balonlarla dolu olduğunu anlayınca hepsini toplar ve uzay gemisine götürür.

Uzaylı balonları girişin önüne dağ gibi yığıldığında çocuklar balonların hiçbir zaman UFO'ya sığamayacağını anlarlar. Uzaylı iter de iter. Ancak birçok balon kapıdan içeri sığmaz. Nefes nefese kendi etrafında döner ve balon dağının yanına oturur.

„Baksana! Somurtuyor.“

„Bir şeyler yolunda gitmezse, annem de her zaman kollarını kavuşturur. O zaman tam bir uzaylıya benziyor.“

„Balonlar gemisine sığmadığı için üzgün olmalı. Bak, yere ne kadar da üzgün bakıyor!“

**Küçük uzaylı bir şeyin kokusunu alıyor gibi
görünüyor. Burnunu dışarı çıkarıyor ve yavaşça
ayağa kalkıyor. Yüz ifadesi yeniden dostça bir hal alır
ve dalgalı çizgilerle umut vaat eden bir yol izler.**

**Birdenbire tüm çocuklar çok sakinleşirler ve küçük
misafirin ipucu aramasını kolaylaştırmak için artan
hediyeleri önlerinde tutarlar. Ancak uzaylı tüm
çocukların yanından geçer, çemberi terk eder ve
burnuyla kokuyu takip ederek grup odasına girer.**

„Takip edelim mi?“

„Kesinlikle geri gelecek.“

„Çok merak ettim. Onu takip etmek istiyorum!“

„Burada beklesen iyi olur. 10 saniye içinde geri dönecek.

Bahse girelim mi?“

„10 - 9 - 8 - 7 - 6
5 - 4 - 3 - 2 - 1 „

Öğretmen tam sıfır sayısını söylemek üzereyken, uzaylı, dolabın üzerinde duran alüminyum folyo rulosuyla dışarı çıkar. Yine o mutlu ifadeye kavuştu, gözlerinde gülme çizgileri ve parlak mavi dişlerle dolu bir gülümseme. Tekrar grubun yakınına geldiğinde konuşmaya başlar. Kulağa çok önemli ve zekice geliyor ama dili kimse anlayamıyor. En sevdiği konuyu rapor etmesine izin verilen bir profesör gibi konuşur.

,‘Ne dediğini duyuyorum ama yine de anlamıyorum.’

,‘Ben de değil. O zaman onun neyin peşinde olduğuna dikkat etmeliyiz.’

„Ne yapıyor?“

„Folyoyu yırtıyor!“

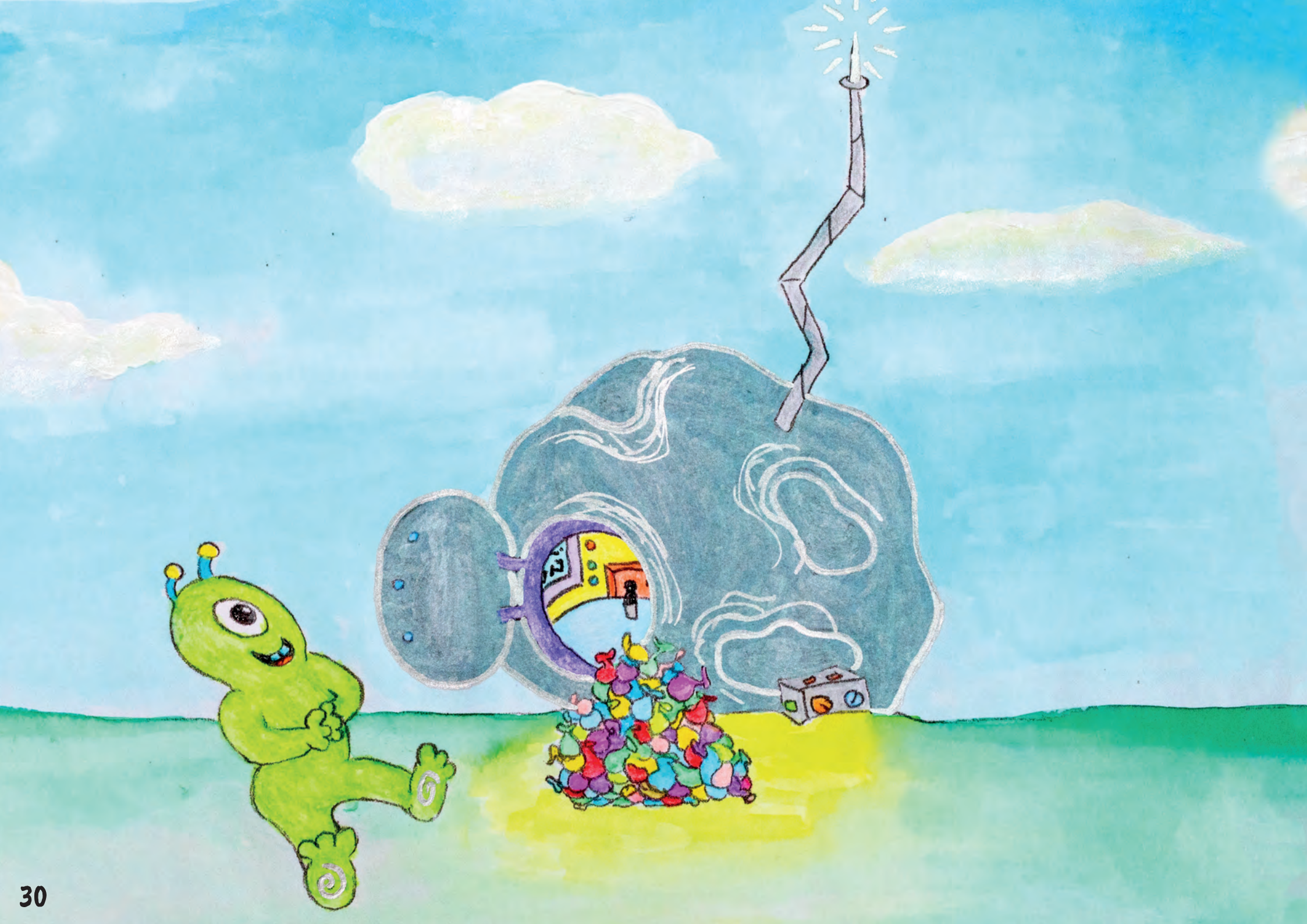
„Bir planı varmış gibi görünüyor. Kopardığı parçaların hepsi aynı boyda.”

Uzaylı, alüminyum folyodan düzgünce küçük, eşit parçalar koparır ve bunları uzay gemisinin önüne dikkatlice sıralayarak yere yerleştirir. Çocuklar, küçük yaratığın becerisine hayran kaldılar.

Kısa bir süre sonra, uzaylı tek tek parçaları katlamaya ve birleştirmeye başlar. Ve yavaş ama emin adımlarla yapı şekilleniyor. Elinde küçük bir kutuda biten bir tür anten tutar.

Çocuklar ve öğretmen, uzaylının bu anteni öğretmenin başının üzerine çıkacak şekilde bir metre kadar uzattığına şaşırıyorlar. Son olarak, uzaylı küçük uzay gemisine gider ve anteni ona bağlar.

„Bitti sanırım. Şimdi ne yapıyor?“

„Bence sadece bekliyor.“

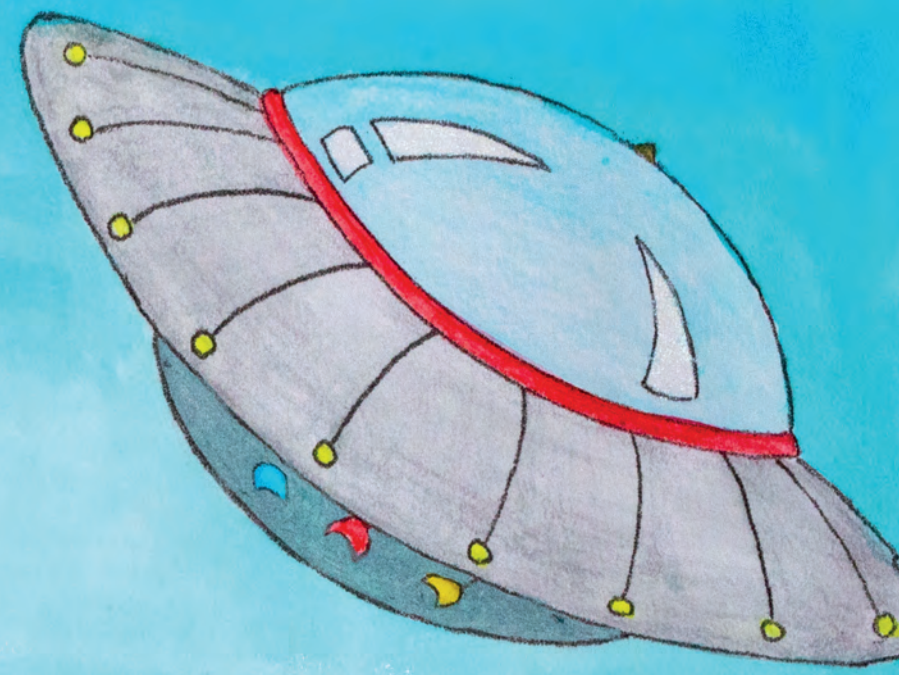
„Neyi?“

„Fikrim yok!“

„Rahat görünüyor. Uzay gemisinin önünde sakince oturuyor.“

„Şuraya bakın!!!“

*Gökyüzünde rengarenk bir parıltı belirir,
ve daha da büyük bir UFO görünür.*

„Bakın, daha çok ziyaretçi!“

„Aman Allah‘ım, sanırım daha çok balona ihtiyacımız var!“

„Bettina, hâlâ biraz balonumuz var mı?“

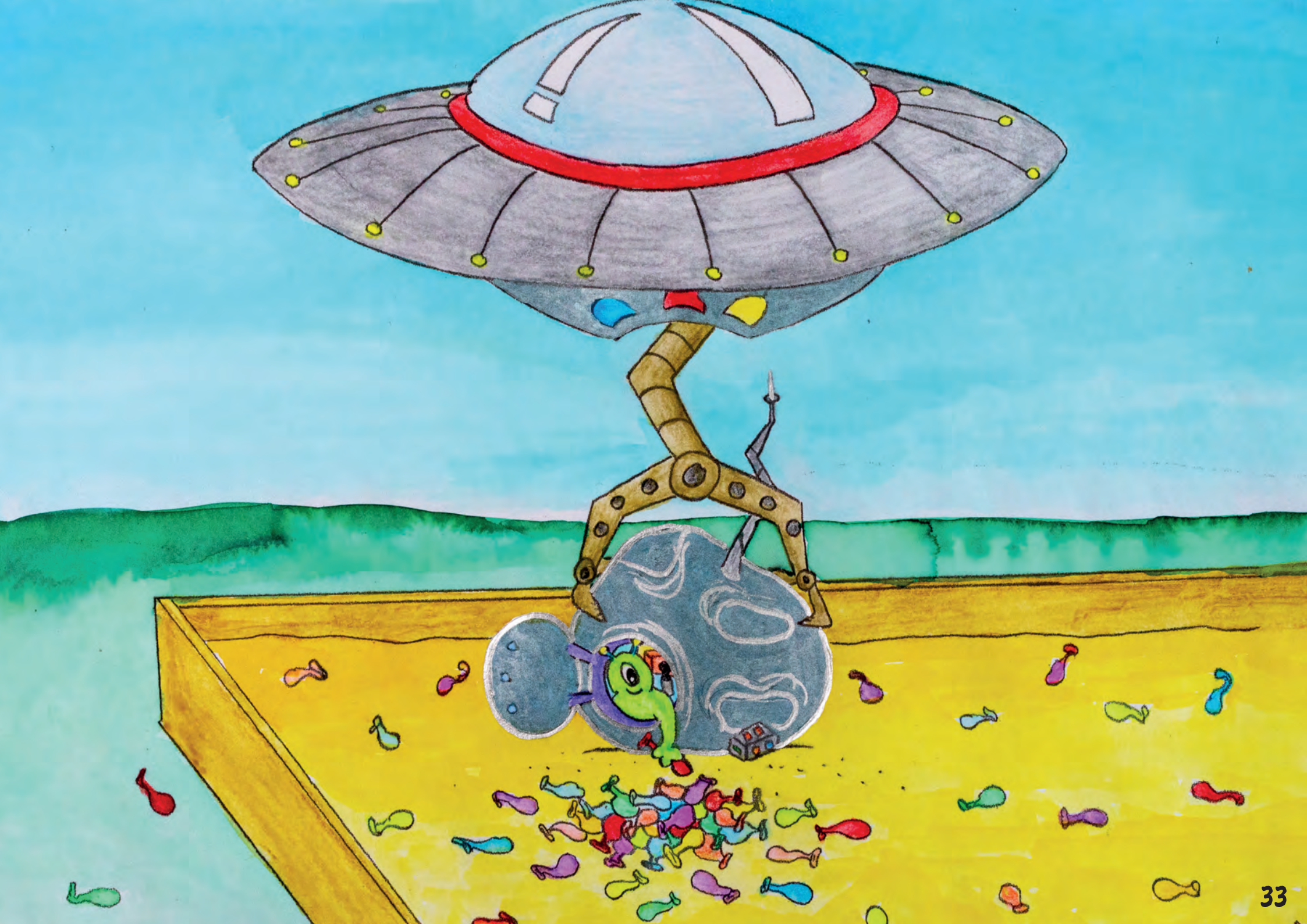
„Ben...şey...“

Öğretmenin dili tutulmuştu. Hiç kimse böyle bir şey görmemişti. İkinci UFO, uzaylının daha küçük uzay gemisinin üzerinde durur.

Her şey çok hızlı gerçekleşir. Uçan UFO, kavrama kolunu indirir ve yerde yatan uçan nesneyi yakalar. Uzaylı gözle görülür şekilde mutludur ve hızla UFO'suna koşar.

Hâlâ balonlarla dolu olan girişten geçerken, onları yüksek bir yay çizerek kenara fırlatır ve yolunu boşaltır.

Küçük kapsül havalandığında ve kapı neredeyse kapandığında, uzaylı eve gitmek için bir balon kapar ve onu UFO'sunun içine çeker.

Çocuklar çok heyecanlı ve küçük uzaylıya el sallıyorlar. UFO'nun tepesindeki küçük bir kapak açılır ve uzaylı, büyük arkadaşlarına el sallıyor. Ayak başparmağı heyecanla ve mutlu bir şekilde sağdan sola ve tekrar geri sallanır.

„Birinin almaya geldiğini düşünüyorum.
Ne kadar heyecan verici! Hadi çocuklar, içeri girelim.“

Herkes grup odasına döner dönmez bir şey fark eder.

„Bakın!“

„Ne var?“

„Masadaki resim. Hepimiz oradayız, UFO ve uzaylı. Ve orada başka bir şey daha var!“

„Bettina, bunu bize okuyabilir misin?“

„Yardımanız ve birlikte yaşadığımız tüm eğlence için teşekkürler! Saygılarımla ve yakında görüşürüz, Amie.“

„Amie kim?“

„Küçük konuğumuz, uzaylı, Amie. Bizim dilimizi konuşamıyor ama görünüşe göre yazabiliyor. Ne güzel bir hediye!“

„Eveet! Teşekkürler Amie!“

Yardıminız ve
birlikte yaşadığımız
tüm eğlence için
teşekkürler!
Saygılarımla ve
yakında görüşürüz,

Amice

